

Pracovní list pro žáky vyššího stupně ZŠ

Petr Bezruč - Kantor Halfar

Kantor Halfar

Kantor Halfar byl hoch dobrý,
byl hoch tichý, byl hoch hezký,
ale škaredou měl chybu:
i v Těšíně mluvil česky

před okresním inspektorem.
A když se tak kantor spustí -
víš, jsou hříchy v katechismu,
co se nikdy neodpustí.

Leta táhnou, vlasy řídnu
jako listí před jeseň.
Halfar pořád za mládence!
Pro Halfara místa není.

V krčmě zazní skočná hudba.
Právě v kapli dalo slovo -
což by mělo deset roků
čekat děvče Halfarovo?

Přijdou páni: Škola polská!
Burmistr v klín ruce složí.
Ale vzpurný Halfar učí,
jak mu káže zákon boží.

Tich po mezích chodí kantor,
bez úsměvu, bez myšlenky,
v krčmě v noci sám za stolem
hledí k zemi, hledí sklenky.

V horký večer, na klekání
když se jednou ve vsi zvoní,
vrazí děvče v černou jizbu:
Kantor visí na jabloni!

Bez modlitby, bez slzy ho,
jak při hříšné duši jisto,
v roh hřbitova zakopali,
a tak dostal Halfar místo.

1. Úkol:

Napiš, jaký hlavní problém vyplývá z básně.

2. Úkol:

Kdo je to kantor? Znáš synonymum pro toto slovo?

3. Úkol:

Popiš vlastními slovy kantora Halfara.

4. Úkol:

Jak učil a co mu to způsobilo?

5. Úkol:

Vysvětli podstatu třetí sloky - proč je v ní řečeno, že „Pro Halfara místa není“?

(Použitá literatura: Bezruč, Petr. *Slezské písně*. Praha: Československý spisovatel, 1985. 169 s.)